

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 671/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 28 sierpnia 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 887/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzuty obraży prawa procesowego, tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk i art. 413 § 2 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego i pominięcie posiadania przez oskarżonego w czasie czynu składników majątkowych co pozwalało na możliwość	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>skutecznego wyegzekwowania należności.</p> <p>Powiązany z powyższym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony w chwili zawierania umowy nie był wypłacalny.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo i wszechstronnie ocenił materiał dowodowy nie pomijając żadnego elementu. Ocenę tę przedstawił w rzetelnie sporządzonym uzasadnieniu. Argumenty apelanta co do rzekomego naruszenia dyspozycji art. 7 kpk są gołosłowne, ogólnikowe, apelacja w tej części ma charakter polemiczny. Dlatego Sąd Okręgowy ograniczy się do wskazania, że w pełni aprobuje ocenę dowodów zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonego</p>			

wyroku i nie będzie jej powiełał.

Co do zarzutu pominięcia posiadania przez oskarżonego składników majątkowych pozwalających na wyegzekwowanie z jego majątku należności przez pokrzywdzoną spółkę, to przecież nie ma to znaczenia w sprawie dotyczącej przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk. Oskarżonemu nie zarzucono przestępstw dotyczących ochrony praw wierzycieli z art. 300, art. 301 i art. 302 kk, więc stan jego wypłacalności nie ma znaczenia. Cóż z tego, że oskarżony miał majątek pozwalający po wielu miesiącach (o ile nie latach) na wyegzekwowanie należności - nie o to przecież chodziło w umowie zawartej między nim, a pokrzywdzoną spółką. Zgodnie z tą umową oskarżony miał zapłacić wszystkie należności w ciągu 14 dni od dnia wystawienia faktury - a tymczasem większości z nich nie zapłacił do dziś

i od początku, już zawierając umowę, nie miał zamiaru zrealizować jej postanowień we wskazanym terminie (co wykazał Sąd Rejonowy). Na tym polega istota oszustwa w tej sprawie.

Dlatego chybiony jest również powiązany z powyższym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do stanu niewypłacalności oskarżonego. W tej sprawie stanu tego nie trzeba było ustalać (przecież nie jest tak, że przestępstwa oszustwa może dopuścić się jedynie osoba niewypłacalna). Sąd Rejonowy używał w uzasadnieniu słowa "niewypłacalność" w rozumieniu potocznym, a nie prawnym, na s. 10 tego uzasadnienia tłumaczył, że chodzi o wprowadzenie w błąd w zakresie swojej kondycji finansowej, co nie jest równoznaczne z niewypłacalnością w rozumieniu prawnym.

Wniosek

<p>O zmianę i uniewinnienie ewentualnie uchylenie wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyrok jest słuszny, a apelacja bezzasadna.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co do istnienia zamiaru bezpośredniego u oskarżonego; • co do tego, że podjął się częściowej spłaty zobowiązań dopiero po tym, jak dowiedział się o złożeniu przez pokrzywdzonego zawiadomienia w tej sprawie; • w zakresie wypełnienia przez oskarżonego znamion oszustwa w postaci wprowadzenia w błąd co do swej kondycji finansowej, gdyż 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>pokrzywdzona spółka w chwili zawierania umowy z oskarżonym miała wiedzę o tym, że toczą się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo przypisał oskarżonemu działanie w zamiarze bezpośrednim wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego i doprowadzenia go do niekorzystanego rozporządzenia mieniem (wskazuje wprost na taki zamiar na s. 11 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Istnienie takiego zamiaru u oskarżonego zostało logicznie wykazane przez Sąd Rejonowy (m. in. na s. 10 uzasadnienia). Istotnie, postępowanie oskarżonego, sekwencja podejmowanych przez niego czynności (takich</p>		

jak tankowanie „do oporu” samochodów zanim upłynął termin płatności, po czym zniknięcie z terenu działalności pokrzywdzonego bez dokonania mu zapłaty), a także jego zachowanie po czynie (unikanie kontaktu z pokrzywdzonym do tego stopnia, że aby z nim porozmawiać trzeba było zadzwonić do niego z nieznanego mu numeru telefonu, brak zapłaty, a dokonanie pewnych wpłat dopiero po złożeniu przez pokrzywdzonego zawiadomienia o przestępstwie) świadczą o tym, że jego czyn był zaplanowany, podjęty z rozmysłem, oskarżony miał więc bezpośredni zamiar dokonania oszustwa już w momencie zawierania umowy.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżony podjął się częściowej spłaty zobowiązań dopiero po tym, jak dowiedział się o złożeniu przez pokrzywdzonego zawiadomienia w tej sprawie. Wbrew twierdzeniu apelanta da się

ustalić na podstawie materiału dowodowego, kiedy oskarżony dowiedział się o wszczęciu czynności wyjaśniających przez policję. Wynika to z notatki z k. 43 (oryginał), przy czym znaczenie ma też faks tej notatki zawarty na k. 36. Otóż można wywnioskować z tych dokumentów, że policjant z KPP w K. (na tamtym terenie wówczas zamieszkiwał oskarżony) wykonujący w ramach pomocy prawnej czynności zlecone przez KPP w R. w niniejszej sprawie udał się do oskarżonego (który wówczas miał jeszcze status nawet nie podejrzanego, a osoby podejrzewanej) i rozpytał go na okoliczności związane z inkryminowanym czynem, w tym zadawał mu pytania, czemu do tej pory nie zapłacił swych zobowiązań itd. Rozpytanie to miało miejsce w dniu 24 stycznia 2019 roku w godzinach przedpołudniowych, co z kolei wynika z daty nadania faksu, gdyż notatkę z tego

rozpytania policjant z (...) nadał do KPP w R. w dniu 24 stycznia 2019 roku o godzinie 12.43 (k. 36). Dopiero nazajutrz, tj. w dniu 25 stycznia 2019 roku, oskarżony dokonał wpłaty niewielkiej części swych zobowiązań (2500 zł) i wystąpił do pokrzywdzonej spółki z propozycją ugody. Zatem składając tę propozycję i dokonując pierwszej niewielkiej wpłaty oskarżony miał już świadomość, że „pali mu się grunt pod nogami”, bo pokrzywdzona spółka zawiadomiła policję o jego oszustwie.

Sąd Rejonowy dokonał również prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie wypełnienia przez oskarżonego znamion oszustwa w postaci wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd co do swej kondycji finansowej. Nie jest prawdą twierdzenie apelanta, jakoby pokrzywdzona spółka w chwili zawierania umowy z oskarżonym miała wiedzę o tym, że

toczą się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne.

Przeczą temu nie tylko zeznania świadków, ale również analiza treści pism i zawiadomień składanych przez pokrzywdzoną spółkę. Zwrócić należy uwagę na zeznania M. Z., który wskazał, że wiedzę o tym, iż oskarżony nie wywiązywał się ze swych zobowiązań za pobrane paliwo spółka powzięła tuż przed złożeniem zawiadomienia w tej sprawie, a więc w końcu grudnia 2018 roku, co więcej, nie była to nawet wiedza o postępowaniach egzekucyjnych, tylko zasłyszana plotka, że oskarżony jest zadłużony na jednej ze stacji paliw w okolicach swego miejsca zamieszkania (k. 28 i k, 130). Władze pokrzywdzonej spółki zaniepokojone tym, że oskarżony nie płaci, a jednocześnie unika odbierania telefonów, skontaktowały się z właścicielem tej stacji paliw, P. D., który to potwierdził, po czym w dniu 31 grudnia 2018 roku złożyły

zawiadomienie o przestępstwie (k. 1 - 3). W zawiadomieniu tym nie napisali jednak o postępowaniach egzekucyjnych - bo takiej wiedzy ciągle nie mieli - tylko powołali się na jedną rozmowę z P. D.. Dopiero w drugim piśmie z dnia 5 marca 2019 roku (k. 50) powołali się na kolejną rozmowę z tym świadkiem i na uzyskane od niego w tej drugiej rozmowie informacje na temat egzekucji komorniczych przeciwko oskarżonemu i jego prawdopodobnego zadłużenia wobec różnych podmiotów, w tym zaległości podatkowych. Zatem wiedzę o toczących się przeciwko oskarżonemu postępowaniach egzekucyjnych pokrzywdzona spółka powzięła pomiędzy dniem 31 grudnia 2018 roku (pierwsze zawiadomienie, w którym o tym nie piszą, a gdyby wiedzieli, to by przecież napisali), a dniem 5 marca 2019 roku (drugie pismo procesowe, w którym powołują się na taką wiedzę).

Natomiast pierwsze plotki o kłopotach finansowych oskarżonego dotarły do władz pokrzywdzonej spółki tuż przed złożeniem zawiadomienia czyli w grudniu 2018 roku. Zatem w chwili zawierania z oskarżonym umowy, tj. w dniu 3 października 2018 roku, władze pokrzywdzonej spółki nie tylko nie miały wiedzy o złej sytuacji finansowej oskarżonego, ale wręcz przeciwnie, oskarżony wprowadził je w błąd przekonując je, że jest wypłacalnym finansowo, rzetelnym, mającym duży kontrakt w okolicy właścicielem firmy transportowej i że będzie płacił za paliwo w terminie 14 dni od wystawienia faktur (tymczasem minęły ponad dwa lata, a oskarżony nie zapłacił nawet połowy swych zobowiązań).

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie ewentualnie uchylene wyroku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wyrok jest słuszny, a apelacja bezzasadna.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Sąd Okręgowy obniżył wysokość obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w punkcie 4 do kwoty 16264,80 zł.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Oskarżony w dniu rozprawy apelacyjnej dokonał na rzecz pokrzywdzonego wpłaty kwoty 2000 zł, okazał na rozprawie dowód tej wpłaty i oświadczenie pokrzywdzonego, więc należało obniżyć o tę kwotę wysokość obowiązku naprawienia szkody.		
5.		

ROZSTRZYGNIĘCIE

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia z wyjątkiem punktu 4	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Było to omawiane.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Obniżono wysokość obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w punkcie 4.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Było to omawiane.	
1.9. Uchylenie wyroku sądu	

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze na które złożył się ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł oraz na podstawie art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu opłatę za drugą instancję w kwocie 280 zł.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana